

VECKOBLADET

Nr 16 i webbform

080509

Återinför asylrätten!

**Landsomfattande protestdag på lördag.
Demonstration från Gustav Adolfs torg i Malmö 13:30.**

Stoppa utvisningarna!!

Aldrig har det varit så svårt att få asyl i Sverige som idag. Svensk flyktingpolitik är utmärkande för sin omänskliga behandling av nödställda och har satt rekord i antalet anmälningar av FN:s tortyrkommitté. Den omänskliga flyktingpolitiken skriver ut dödsdomar och kan beskrivas som politiska misshandel. Antalet flyktingar i världen har fördubblats de senaste årtiondena. Det beror på krig och diktatur som följs av fattigdom och ökande miljö och svältkatastrofer. Samtidigt stängs gränserna allt mer för flyktingar som tvingas fly. Det är bara en bråkdel som lyckas ta sig till de rikare länderna.

För alla de som efter Flyktingamnestirörelsen 2005 trodde att situationen skulle förbättras har blivit starkt besvikna. Återigen tvingas människor gömma sig för att inte utvisas till länder som Iran, Irak eller Afghanistan. Vad gäller de två senare så menar den nya högerregeringen och Migrationsverket att ingen väpnad konflikt råder i varken Irak eller Afghanistan trots att det i Irak dör i snitt över 100 personer per dag. På grund av situationen i Afghanistan har UNHCR stoppat 14 utvisningar från Landvetter i Göteborg, men Sverige fortsätter ändå att utvisa dit. Till Iran utvisas människor trots att de dödas i kampen för att få uttrycka sina fri- och rättigheter. Sverige kan inte bortse från dessa omständigheter längre.

En massiv opinion håller nu på att växa fram mot den omänskliga flyktingpolitiken. Runt om i hela landet demonstrerar elever och lärare mot utvisningar av klasskamrater, studenter mot att kurskompisar utvisas. Allt fler inser det omänskliga i den rådande flyktingpolitiken. Asylrörelsen2008 har bildats som ett direkt resultat av att asylrätten idag i praktiken är avskaffad.

Nu krävs det kamp för att göra asylpolitiken human igen. Återinför asylrätten. Anslut dig, eller din organisation redan idag!

Asylrörelsen2008

Kontakta: Robert Olsson, Asylgruppen i Malmö, 070 695 42 88

Chefesten 2008

9 maj kl 19-01, Ungdomens hus,
Norra Skolgatan 10, Malmö.

Kulturtips

LUND QUEER FILM FESTIVAL 2-11/5 2008

För andra året i rad arrangerar Folkets Bio i Lund en filmfestival med hbt-tema. Vi har ju bytt namn också till Lund Queer Film Fest, men upplägget är detsamma.

[Läs mer på](#)

Miriam Aïda

Picknickteater på Victoria, 9-10 Maj 19.30

Soniquete Flamenco

Eldig flamenco med dans, sång, slagverk, på Jeriko 9 maj

Flogging Molly (US)+ Support Pepper

Mejeriet, Lund 10 Maj

Lars-Erik Larsson 100 år JUBIELUMSKONSERT

söndag den 11 maj kl.18.00 i Åkarp

Leonard Cohen Songs

CD-RELEASE och konsert med Lena Måndotters publikhyllade Cohen-tolkningar på Restaurang SMAK på Malmö Konsthall onsdag 14 maj kl 20.30

Calaisa

på Palladium onsdag 14 Maj

Roffe Wikström

Victoria

Torsdagen den 15/5 kl 19.30 - UTSÅLT!

Fredagen den 16/5 kl 19.30 - UTSÅLT!

Lördagen den 17/5 kl 19.30 - EXTRA INSATT!!

Ett litet urval från kulturcentralens digra utbud.

[Läs om alla deras begivenheter](#)

DV-interpellation

Om åtgärder för att motverka förstörelse och nedskräpning

Det finns goda skäl att anta att påverkan av alkoholhaltiga drycker spelar stor roll för förstörelse och nedskräpning i Stadsparken under valborgsmässoafton.

Det förefaller därför egendomligt att regler för alkoholförtäring på allmän plats saknas i Lunds "Allmänna lokala ordningsföreskrifter för Lunds kommun". Om det offentliga rummet utlyses som alkoholfri zon - dvs att alkoholförtäring, vid valborg och kanske också vid en del andra tillfällen, inte tillåts på allmän plats, och om brott mot alkoholfriheten resulterar i kännbara böter skulle sannolikt den genomsnittliga berusningsgraden minska och därmed också förstörelse- och nedskräpningslustan.

Man kan också konstatera att det i ordningsstadgan inte finns något förbud mot nedskräpning på allmän plats. Givetvis kan det diskuteras i vilken utsträckning ett förbud mot nedskräpning har effekt, men ett förbud gör det möjligt för polis att ingripa när så anses påkallat. Det ger också stöd för allmänheten och ordningspersonal att påtala att nedskräpning är olagligt.

För att en alkoholfrihetsföreskrift och förbud med nedskräpning ska ha effekt fordras givetvis att kommunen kan förmå polisen att ingripa mot överträdelser av förbudet.

Våra frågor till kommunalrådet, tillika ordföranden i Tekniska nämnden är därför
är du beredd att verka för att i de lokala ordningsföreskrifterna reglera alkoholförtäring på allmän plats

är du beredd att verka för att i de lokala ordningsföreskrifterna förbjuda nedskräpning på allmän plats

Sven-Bertil Persson, Demokratisk Vänster

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Bara plakatpolitik?

Under de nyss avhållna manifestationerna på 1 maj har den politiska oppositionen (läs v och sap) försökt visa att det finns ett alternativ till den borgerliga regeringspolitiken.

Det för mig viktigaste i Lars Ohlys tal under v:s samling på Stortorget var påminnelsen om att oppositionen inte alltid är bara det utan i vissa viktiga frågor även har makt. Sap, mp och v har tillräcklig styrka att stoppa ratificeringen av Lissabonfördraget i riksdagen. V vill det säkert och troligen vill väl fortfarande mp det. Men vad vill s?

Det har talats mycket om hur man skall formera sig inför nästa val, gemensamt valmanifest eller inte har diskuterats. Nu är det dags att diskutera om det överhuvudtaget finns något att formera. Det skall till en mycket viktig fråga för att säga kategoriskt nej till att medverka i eller ens stödja en regering där Socialdemokraterna ingår efter nästa val. Här finns den; om s inte medverkar till att stoppa Lissabonfördraget och på detta och alla andra möjliga sätt inklusive utträde bekämpar hotet mot kollektivavtalen så måste man betrakta s som lika mycket politisk fiende som de borgerliga partierna.

Att i opposition värna om både det ena och det andra men låta bli att göra något när man har chansen förtjänar bara förakt.

Politikerförakt är inte alltid orättvist!

Göran Persson

PS

Visst röstade jag ja till EU på sin tid och är fortfarande övertygad om att även Marx hade gjort det. Men någon måtta får det vara, vad som helst kan inte accepteras bara för att få tyskar och

fransmän att låta bli att slå ihjäl varandra.

I sakfrågan hänvisar jag till det yttrande som antogs av Lunds sektion 14 av Byggnads.
[Läs uttalandet](#)

EU-öppningar i vänsterpartiet?

Jag la märke till en sak i Lars Ohlys förstamajtal som kan vara intressant trots att inga politiska kommentatorer (de stora redaktionerna för ju manuset) såvitt jag vet har tagit upp det. Han påpekade att socialdemokraterna genom sin röststyrka i riksdagen har makt att stoppa en ratificering av Lissabonfördraget, och han uppmanade dem att villkora ett godkännande med att Sverige får undantag beträffande arbetsrätten som gör att det inte blir några ändringar i kollektivavtalens status och att lönedumpning omöjliggörs. Visst, men anta att s går med på detta. Kan då vänsterpartiet för egen del rösta nej till fördraget? Ja, säger Ohly själv tillsammans med Josefin Brink och Jonas Sjöstedt i Dagens Nyheter. Men här brister den politiskt-praktiska logiken. Det skulle inte höja vänsterpartiets anseende hos socialdemokraterna, till exempel i en regeringsförhandling, om det inte följde den bibliska principen ”allt vad ni vill att människorna ska göra mot er” etc. Därför tolkar åtminstone jag Lars Ohlys utspel som en fingervisning om att vänsterpartiets EU-linje kan vara en smula förhandlingsbar om det skulle knipa.

Jag noterade också att Ohly inte tryckte speciellt hårt på kravet om folkomröstning om fördraget. Han har väl märkt svårigheterna att mobilisera en opinion i frågan. Ett annat EU-utspel gör Jonas Sjöstedt i veckans Flamman. Nu handlar öppnandet om att vänsterpartiet borde släppa in representanter för andra på sin kandidatlista i EU-valet. Oavsett hur mp-kongressen ställer sej verkar partiet inte längre pålitligt i sin EU-negativism, menar Sjöstedt, och då återstår bara vänsterpartiet om man bortser från junilistan (och sverigedemokraterna som han inte nämner). I det läget tycker han att v borde släppa in EU-kritiska miljöpartister och socialdemokrater på valsedeln. Om man vill kan man i förslaget ana en viss kritik från den erkänt skicklige Sjöstedt av hur vänsterpartiets nuvarande ledamöter i EU-parlamentet sköter sej.

Det skulle vara intressant om hans förslag gick igenom. Utsikterna verkar emellertid mycket små – åtminstone ifall det handlar om placeringar i närheten av valbarhet. Det föreslogs en gång för längesen att den partilöse vänsterekonomen Sven Grassman skulle placeras högt på en Stockholmslista, men trots att Grassmans uppmärksammade kritik av s-regeringen gillades starkt av vänstern kunde han inte tränga undan en trägen arbetare i (v)ingården. Och partiet har blivit slutnare sen dess. Lokala försök att nominera partilösa brukar mötas med förtrytelse. Men det ska bli ett intressant EU-val. Kommer v att få fler mandat än sd?

Gunnar Sandin

Al-Qaida och vägen till 11 september

Bakgrundsfakta att minnas vid läsningen:

Egyptens förnedring som brittisk koloni under kung Farouk, nederlaget i samband med staten Israels bildande, Nassers maktövertagande 1952, nationaliseringen av Suezkanalen 1956,

katastrofen i sexdagarskriget 1967, Yom Kippur-kriget 1973, Egyptens fredsfördrag med Israel 1979, Khomeinis islamiska revolution i Iran 1979, Sovjetunionens inmarsch i Afghanistan 1979, mordet på president Sadat 1981, Sovjetunionens sammanbrott 1989, Kuwaitkriget 1991 och den förhatliga amerikanska närvaron i Saudiarabien, intill islams heliga stad Mecka.

SÅ FÖDDES AL-QAIDA

”En teori är att USA:s tragedi den 11 september föddes i Egyptens fångelser. Förfäktare för mänskliga rättigheter i Kairo anser att tortyren skapade ett begär efter hämnd, först hos Sayyid Qutb och senare hos hans efterföljare Ayman al-Zawahiri.”

Citatet är hämtat ur Lawrence Wrights bok ”Al-Qaida och vägen till 11 september”, Bonniers 2007. Dess intressantaste del är beskrivningen av den islamiska fundamentalismens framväxt i Egypten. En fast grund lades av Qutb (uttalas kohtab) som var medlem i Muslimska brödraskapet och ledande intellektuell i Egypten.

När Nasser gripit makten 1952 erbjöds han att bli rådgivare åt det Revolutionära kommandorådet. Men Nasser var sekulär nationalist och brukade kalla sig socialist medan Qutb var islamist. Det skar sig snart mellan de båda männen.

Efter ett mordförsök mot Nasser 1954 fängslades Qutb och många andra islamister. Flera hängdes omedelbart. Andra utsattes för svår tortyr. Under den långa fängelsevistelsen skrev Qutb bland annat ett manifest med titeln ”Milstolpar”. Wright jämför dess betydelse med Lenins skrift ”Vad bör göras”.

Efter årtal av umbäranden och svår tortyr dömdes Qutb 1966 till döden. Demonstranter mot dödsdomen fyllde Kairos gator. För att blidka demonstranterna var Nasser villig att benåda Qutb, men Qutb vägrade. Han hängdes 29 augusti 1966.

Arvet efter Qutb

Ayman al-Zawahiri kom från en inflytelserik egyptisk familj och var en stillsam och vänlig ung man. Han utbildade sig till kirurg. Han hörde berättelserna om Qutbs lidanden i fångelset, studerade Qutbs skrifter och blev anhängare till den islamism som Qutb givit sitt liv för.

Zawahiri deltog i det afghanska befrielsekriget mot Sovjetunionen som kirurg för mujaheddin.

Efter Nassers död 1970 blev Sadat Egyptens president. Han ingick 1979 ett fredsfördrag med Israel. Det upprörde hela arabvärlden och i synnerhet jihadisterna i Egypten. Den 6 oktober 1981 mördades han under en stor militärparad (jämför talibanernas överfall på en militärparad i Kabul härom veckan). Hundratals jihadister greps och spärrades in i trånga stenceller i Citadellet, som byggts av Saladin på 1100-talet.

Fångarna utsattes liksom tidigare Qutb för grym tortyr. I den ingick sexuell förnedring och användande av hundar enligt samma metoder som kvinnliga amerikanska soldater tillämpade mot irakiska fångar i Abu Ghraib. Samt naturligtvis elektrisk tortyr. USA utnyttjar fortfarande den egyptiska tortyrtraditionen, och som vi minns skickade svenska Säpo i samarbete med CIA-agenter två egyptiska män till Kairo.

Jag minns ett tv-inslag från rättegångens inledning den 4 eller 5 december 1982 då 300 fångar visades upp i burar. Plötsligt framträder en av dem. Det är Zawahiri. Han säger: ”Vi är här – den verkliga islamiska fronten och den verkliga oppositionen mot sionismen, kommunismen och imperialismen.”

Zawahiri kunde inte motstå tortyren utan angav flera av sina kamrater varpå han släpptes 1984. Tortyren präglade honom så att han resten av sitt liv utstrålade stor misstänksamhet och en överväldigande hämndtörst. Många av fångarna berättade att de efter tortyren fått visioner av änglar och av det rättvisa islamiska samhället. (Sigurd Hoel, den norske författaren, berättar i ”Möte vid milstolpen” om liknande effekter på fångar som utsattes för nazistisk

tortyr).

Usama bin Ladin

Fadern till Usama var en fattig saudisk analfabet som genom att bygga vägar, oljeanläggningar, moskéer och bostadsområden kom att bli en av Saudiarabiens rikaste och mest inflytelserika män.

Själv var Usama en tystlåten islamist som studerade Koranen och Qutbs manifest "Milstolpar". Liksom fadern var han också en effektiv vägbyggare, vilket han bland annat visade i Afghanistan, där hans vägbyggen blev viktiga i kampen mot Sovjetunionen och hans befästningsanläggningar i bergsgrottorna trotsade både ryssar och amerikaner. Under kriget mot Sovjetunionen levde han tidvis i Peshawar där han besökte sjukhusen med sårade mujaheddin-kämpar. Han blev populär för sin rikedom och generositet.

I Afghanistan bildade han en egen stridsgrupp med islamister från Saudiarabien och Egypten. Han deltog i några häftiga strider mot överlägsna sovjetiska förband men hans arabiska brigad var på det stora hela av liten militär betydelse. Den stora insatsen var vägbyggena och befästningarna.

1986 kom Zawahiri till Peshawar och öppnade en praktik på ett Röda Halvmånen-sjukhus, vars personal dominerades av medlemmar i Muslimska brödrskapet.

När Sovjetunionen 1988 började dra tillbaka sina styrkor från Afghanistan hade Zawahiri och bin Ladin börjat bygga en organisation som de kallade "Basen", al-Qaida. Kampen skulle fortsätta till sista andetaget eller tills den islamiska staten var grundad. Ett geografiskt stort område mättes upp. Det omfattade de södra sovjetrepublikerna, Bosnien, Filippinerna, Kashmir, Centralasien, Somalia, Eritrea och Spanien, hela det område som en gång utgjorde det stora islamiska imperiet.

Vi vet vad som hände sedan

Jag slutar min framställning här. Wright ger en detaljerad redogörelse för attentat, konflikter och rader av påfrestningar av olika slag inom al-Qaida.

USA var efter Sovjetunionens fall den enda supermakten. Amerikanska trupper fick i samband med Kuwaitkriget baser i Saudiarabien. För bin Ladin var det ett helgerån.

Bin Ladins förmögenhet som varit viktig under al Qaidas uppbyggnad gick förlorad. Man får intrycket att organisationen höll på att bli en perifer, skör och ineffektiv, trots ett par framgångsrika attentat. Men under ytan växer planerna på angreppet mot World Trade Center fram.

Al-Qaida är en bisak i historien, men en bisak som kom att förändra verkligheten. Man påminns om studenten Princip som genom mordet i Sarajevo utlöste första världskriget.

Mindre intressant i mina ögon är skildringen av händelseutvecklingen på den amerikanska sidan. Både CIA och FBI hade tidigt mängder av material om bin Ladin och al-Qaida. De hade var för sig koll på flera av de piloter som genomförde 9/11. Men de var extremt byråkratiska och motarbetade varandra som ett par klumpiga kunskapsdinosaurier fullproppade med oändliga mängder av osorterad information.

Det är emellertid denna del av historien som intresserat de amerikanska läsarna mest. De är fascinerade av inkompetensen i underrättelseorganen och insikten att 9/11 mycket väl kunde ha undvikits. Det påminner om den svenska polisens tafflighet i Engla-fallet.

Engla mördades och 9/11 blev verklighet. Katastrofen fick ett bestämmande inflytande på global politik och maktkamp under hela den förflutna delen av 2000-talet.

Gunnar Stensson

Valfrihet och besparingar

Så lanserar borgerligheten upphandlingen av driften av äldreboenden och grupp-och servicebostäder.

Före valet 2006 sa alla partier att omsorg och vård måste få kosta för att garantera god kvalitet. När grundbemanningen i äldreboendena nu sänks från 0,99 årsarbetare per vårdtagare till 0,80 och personaltäteten i grupp-och serviceboende från 2,15 till 1,75 så finns ingen risk för försämringar enligt den borgerliga majoriteten.

Det får man säga är en fantastisk slutsats. Den personal som hittills skött dessa uppgifter är alltså förklarad ineffektiv och inkompetent liksom den organisation som svarat för verksamheten d.v.s. vår egen.

Beträffande den omskrivna och utlovade valfriheten är det också en intressant debatt. Vems valfrihet handlar det om? Vårdtagarna? Nej de är inte tillfrågade. Ej heller deras anhöriga. Men de anställda då? Vårdpersonalen som hittills skött verksamheten och som torde vara de som är väl insatta i densamma? Nej, de har inte fått lämna anbud. Den enda valfrihet som funnits är borgarnas val av entreprenör. Så har man också utsett de stora världsomspännande företagen Carema och Attendo Care. Självklart kan dessa lämna billigaste anbud. I Linköping har Carema lämnat anbud på 0 kronor för äldreboendet. Där sparar förvaltningen 45 miljoner i år. "Ett strategiskt beslut. Det kommer att löna sig på sikt" säger Caremas regionchef Gertrud Öjetoft.

Detta är inte valfrihet det är en utveckling mot oligopol.

Saima Jönsson Fahoum (v)

Lars A. Ohlsson (v)

Nya tankar om Israel-Palestina

Salomonisk visdom

Israel fyller sextio år. I anledning av detta arrangerade Palestinagruppen ett seminarium lördagen 26 maj.

Sune Persson från Göteborgs universitet inledde seminariet med att efterlysa salomonisk visdom i hanteringen av Palestinakonflikten.

I den bibliska berättelsen faller kung Salomo en dom i en rättegång där två kvinnor gör anspråk på samma barn. Eftersom ingen av kvinnorna kan bevisa sin rätt bestämmer Salomo att barnet ska huggas mitt itu så att de får en halva var. Då säger hon som var mor till den ännu levande pojken: "Herre, ge honom hellre åt henne, döda honom inte". Då befäller kungen: "Ge det levande barnet åt kvinnan där. Döda honom inte. Det är hon som är hans mor."

Berättelsen finns att läsa i Första kungaboken, tredje kapitlet. Brecht lånade in den i sitt drama Den kaukasiska kritcirkeln.

Enstatslösning

Sune Persson, som under årtionden forskat i konflikten, har kommit fram till att enstatslösningen är den enda möjliga. Erfarenheten av sextio års blodiga strider har visat att tvåstatslösningen är omöjlig.

Innan staten Israel bildades fanns en lång tradition av fredlig samlevnad mellan muslimer, judar och kristna i Palestina.

Den av FN beslutade delningsplanen innebar att palestinierna som utgjorde 33 procent av befolkningen fick 7 procent av territoriet.

Arabstaternas motstånd mot en uppdelning av Palestina var ett motstånd mot uppdelningen av landet (försöket att hugga barnet mitt itu).

När FN-beslutet ändå genomdrevs fördrevs 700 000 palestinier. Situationen förvärrades av sexdagarskriget då ytterligare hundratusentals palestinier tvingades fly och Israel ockuperade stora delar av det område som FN tilldelat Palestina. Sedan dess har bosättarrörelsen lagt under sig ytterligare delar av de ockuperade områdena. Att klyva det nu hopplöst fragmenterade landet är idag svårare än någonsin.

Sune Persson påpekade också att definitionen av Israel som en judisk stat inte stämmer med verkligheten. Tjugo procent av befolkningen är muslimer och många är kristna. Dessutom finns en stor andel importerade gästarbetare utan medborgerliga rättigheter.

Tvåstatslösning via EU

Jorge Buzaglio, docent i nationalekonomi och verksam i organisationen Judar för israelisk-palestinsk fred, menade att man genom en dra en gränslinje mellan judar och palestinier skapat en apartheid-situation.

Många av de palestinska flyktingarna kommer aldrig att kunna återvända, men kan kanske kompenseras ekonomiskt, något som flera arabstater förklarat sig beredda att göra.

Efter Bushregimens försvinnande kommer USA få möjlighet att koncentrera sig på att skapa fred i området.

Kanske är en mjuk tvåstatslösning möjlig, utan murar och gränspassager. Den kunde undrättas genom att både Israel och den palestinska staten erbjuds medlemskap i EU på de villkor för EU-medlemskap som gäller beträffande demokrati, likabehandling, mänskliga rättigheter osv. Därmed skulle det hat, den rasism och diskriminering som existerar i båda länderna så småningom kunna bringas att upphöra.

Varianter av enstatslösning

Den tredje talaren var Nu'man Kanafani från Köpenhamns universitet, avdelningen för internationell ekonomi och politik. Han påpekade att begreppet enstatslösning inte är entydigt utan förekommer i en rad olika varianter, varianter som redan idag existerar i olika delar av världen.

För det första finns naturligtvis den sekulära demokratiska staten. Det är den som de flesta tänker på. Både den socialdemokrati som grundade Israel och al Fatah var sekulära rörelser. Att alltför sökt sig till fundamentalistiska politiska grupper försvårar denna modell för enstatslösning.

För det andra kan man tänka sig att skapa någon form av binationell stat. Det innebär att innanför en gemensam gräns och inom en gemensam huvudstruktur skapa två parallella samhällsorganisationer, en palestinsk och en judisk. De två folken skulle båda åtnjuta samma fundamentala rättigheter och leva inom samma territorium.

Nya perspektiv och utopier

Alla, inte minst de tre talarna själva, är medvetna om att dessa tankar är utopiska och långt ifrån färdigformulerade. Men alla är också överens om att den lösning som man hittills under sextio år försökt tvinga på folken visat sig omöjlig att förverkliga. Nya tankar måste prövas, nya modeller måste konstrueras.

I historien finns många exempel på att problemlösningar som länge framstod som orealistiska till slut förverkligades eftersom de var nödvändiga.

Seminariet var i högsta grad tankeväckande.

Om jag missförstått eller försummat delar av seminariets tankeinnehåll så finns ju möjlighet att rätta mig och att komplettera och kommentera idéerna här i Veckobladet.

Under nuvarande förhållanden gäller det dock att fortsätta solidaritetsarbetet i Palestinagrupperna i Lund och andra organisationer.

Gunnar Stensson

Etanolbrev 8

Tal vid Röda Kapellets appellmöte med Vänsterpartiet på Mårtenstorget 19 april

Världen står inför en livsmedelskris. Under 2000-talet har konsumtionen av spannmål alla år utom ett varit större än produktionen. Världens spannmålslager håller på att tömmas. På ett år har priserna på vete och majs fördubblats. Från olika delar av världen strömmar det nu in rapporter om upplopp och protester mot matpriser och brist på mat. Det är ingen tillfällighet att protesterna kommer från de länder som är hemvist för flertalet av de 800 miljoner människorna som svälter, är undernärda och skall klara sig på mindre än en dollar om dagen. De konkurrerar om livsmedel med 800 miljoner bilister varav alltför många nu tror att etanol i tanken skall minska växthuseffekten, vilket inte är sant när det gäller etanol på majs eller vete. Men spannmålsproducenterna är förstås glada för att få ut ett ökande mervärde på sina produkter.

FN:s rapportör för globala livsmedelsfrågor, Jean Ziegler, säger att etanolboomen är ett brott mot mänskligheten. Mycket talar för att han har rätt.

Det finns andra faktorer än etanol som bidragit till spannmålsbrist och prisstegringar. Men vi kan inte hindra kineser från att äta mera kött, vi kan inte hindra att olja till traktorer och transporter blir dyrare, vi kan inte hindra att megastäderna i världen breder ut sig på odlingsbar mark, vi kan inte hindra torkan som lamslagit Australiens veteproduktion, vi kan inte hindra ökenspridningen i världen, vi kan inte hindra att jordens befolkning ökar med 70 miljoner varje år. Men vi kan säga nej till etanol som tillverkats av grödor på mark som hade kunnat användas till livsmedelsproduktion. Det gäller även brasilianska sockerrör som nu breder ut sig på det landets bördigaste jordar och leder till avskogning i Amazonerna.

Miljöpartiets språkrör Maria Wetterstrand har sagt att hon är stolt när hon tankar sin bil med etanol från Brasilien. Själv är jag är stolt över att jag bara använder etanol som kosttillskott.

Erik Kågström

Tillägg: En väsentlig orsak till livsmedelsbristen i världen är naturligtvis de subventioner och exportstöd som EU och USA tillämpat sedan decennier. Ett skrämmande exempel är Haiti. Detta fattiga land var självförsörjande på ris för tjugofem år sedan. När diktatorn Baby Doc Duvalier kastades ut ur landet (flögs ut av USA) tog han statskassan med sig. Haiti beviljades ett stort lån av IMF. Förutom de vanliga villkoren - privatiseringar och minskade statliga bidrag till sjukvård och undervisning – skulle Haiti också sänka sina tullar på bland annat ris. Landet översvämmades av billigt subventionerat ris från USA och den egna risproduktionen upphörde efter hand helt och hållet. Nu importerar Haiti varje år 240 tusen ton ris från USA. Den 18 april i år tillrättavisade New York Times Haiti: "Haiti, its agriculture industry in shambles, needs to better feed itself". Skuldavskrivning kom igång sent för Haiti. Först 2006 kom det landet med på listan. Medan folket svälter betalar Haiti i dag en miljon dollar i veckan i räntor till banker som en gång skapades för att avskaffa fattigdomen i världen.

Falnad glöd

Den 3 maj, dvs i lördags, var det precis fyrtio år sen tennismatchen mellan Sverige och Sydrhodesia stoppades i Båstad. Vi var några från Lund som for upp till Båstad för att fira jubiléet och satte upp en minnesskylt. Det blev en fin liten ceremoni: utomordentliga tal av Bo Lindblom ([återges i detta VB-nummer](#)) och Herman Schmid, musik av en grupp ur Röda Kapellet. Vi var väl så där tjugofem Båstadbor och tillresta..

Varför gjorde vi så, var det en nostalgitripp för överlevande 68-or? Nej, faktiskt inte. Jag tror att det handlar om stolthet, om behovet att säga att vi hade rätt och att inte bara ta skit. Det saknades förvisso inte missriktade och misslyckade aktioner 1968 (kårssockupationen!) men Båstaddemonstrationerna var en framgång: vi lyckades stoppa matchen och ingen påstår längre att idrott saknar relationer till politik.

En backlash mot vänstern

Det pågår sedan länge en väldig backlash mot vänstern: vi är eller var diktaturkramare som snarast borde klä oss i säck och aska och ångra våra ställningstaganden. Jo, vi sa och gjorde en del dumheter, det är inte det. Men vi hade rätt om Vietnam, vi hade rätt om Chile och Nicaragua, vi hade rätt om Jugoslavien, om Israel, om Sydafrika, vi hade rätt om Irak. Och vi var inte en pöbel som drog fram genom Båstads gator.

Jag skulle fylla trettio år den gången, hade familj och var aktiv socialdemokrat. Alltså inte precis den sortens huligan tidningarna utmålade oss som. Jag for till Båstad med några kompisar därför att jag tyckte att jag måste, jag kunde inte sitta hemma medan Wallenberg triumferade. Jag var rädd när vi satt vid grinden, särskilt när poliserna började släpa bort folk och en motorcykelpolis gjorde utfall mot oss genom att dra på in emot oss sittande. Jag var lättad när det sades att vi kunde gå därför att matchen var inställd sedan andra och djävare kamrater hade kastat ägg på planen

En första spik i kistan

För mig blev Båstad en första spik i kistan. Jag var född socialdemokrat och anhängare till Tage Erlanders starka samhälle och nu utsattes jag för detta starka samhälle av dess motorcykelpoliser. Senare upplevelser i Vietnamdemonstrationer och avslöjandet av IB gjorde att det inte var möjligt för mig längre att kalla mig socialdemokrat. Jag kan så här i efterhand beklaga att det blev så. Vi var ju många som stöttes bort från socialdemokratin dessa år och därmed från samhällsinflytande. 68, vad som nu innefattas i det, var ett politiskt misslyckade, vilket märktes allt tydligare under 70-talets gång. Socialt och kulturellt var det däremot framgångsrikt och har färgat vårt hela vårt sätt att leva. Dess idéer och organisationsformer har nått en bred spridning, t.ex. i den kvinnorörelse och den miljörörelse som föddes då. Fackföreningsrörelsen radikaliserades, med tidsfördröjning, men ändå med vinster som MBL. Dessvärre väckte vi också våra motståndare som med sin bedövande ekonomiska och mediamässiga styrka sedan länge har övertagit i striden om samhället.

Historieskrivning är aldrig bara en fråga om vad som faktiskt hände. Makten över historien är också en makten över nuet och ibland också framtiden. Nyhetsredaktionen på Sydsvenskan fullföljde en lång högertradition när man på första sidan i söndags publicerade en bild där man på långt avstånd ser ett patetiskt litet gäng som spelar på gatan utanför Tennisförbundets pampiga anläggning. Rubriken lød ”Glöden från 68 har falnat”. För all del, glöd om det nu var en sådan, tenderar att falna på fyrtio år. Men vi ångrar nog inget.

Sten H

VB citerar VA

Dödligt miljövänligt

Brittiska vapentillverkaren BAE Systems har lanserat miljövänligare vapen. Bland miljönyheterna finns ammunition med mindre bly, bepansrade fordon med minskade koldioxidutsläpp, och reducerad utsläpp i granaterna. Även robotar som skjuts i känsliga maritima miljöer har minskad utsläpp för att skydda känsligt naturliv.

Detta är så vitt red vet första gången VB lånat material från VA (Veckans Affärer). Exemplet ovan är det vansinnigaste som setts på länge men de övriga exemplen går inte av för hackor de heller, följ gärna länken nedan.

Åtta gröna bluffar

Företagens hetsjakt på miljöstämplar har nu fått ett eget begrepp, greenwashing. Eller vad sägs om Lexus klimatvänliga SUV. Här är åtta gröna magplask. Publicerad 2008-05-06 kl 07:50 <http://va.se/nyheter/bildspel/2008/05/sex-grona-missar/?picture=5#page-content>